

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 2

I lov nr. 1120 af 20. december 1995 om erstatning for lægemiddelskader, som ændret ved § 5 i lov nr. 1228 af 27. december 1996 og ved § 3 i lov nr. 493 af 7. juni 2001, foretages følgende ændringer:

§ 1. ---

Stk. 2. Med patienter sidestilles personer, der deltager i kliniske afprøvninger af lægemidler (biomedicinske forsøg), der ikke indgår som i led i diagnostik eller behandling af personens sygdom. Det samme gælder for vævs-, organ- og vævsvæskedonorere. Til forsøgspersoner og donorer, der er omfattet af bestemmelsen, ydes også erstatning for psykisk skade.

1. § 1, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Det samme gælder for donorer, hvorfra der udtages væv og andet biologisk materiale.«

2. Efter § 7 indsættes:

»§ 7 a. Det påhviler enhver autoriseret sundhedsperson, som i sin virksomhed bliver bekendt med skader, som må antages at kunne give ret til erstatning efter loven, at informere skadelidte herom samt i fornødent omfang at bistå med anmeldelse til Patientforsikringsforeningen.«

§ 8. Loven gælder ikke for skader, der er omfattet af lov om erstatning for vaccinationsskader.

3. § 8 ophæves.

4. I § 19 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Indenrigs- og sundhedsministeren kan bemyndige nævnets formand til at træffe afgørelse i sager, der ikke skønnes at frembyde tvivl.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2004 og finder anvendelse for skader, der forårsages efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 82 af 8. marts 1978 om erstatning for vaccinationsskader. Loven finder dog fortsat anvendelse på skader, der er forårsaget inden lovens ikrafttræden.